

Zamyšlení k adventu ...

Milí spoluobčané, všichni víme, že symbolem adventu je adventní věnec. Na něm jsou čtyři svíce. Každá z nich nám o sobě něco vypovídá...

Čtyři svíčky

Na adventním věnci hořely tiše čtyři svíčky.
Bylo slyšet, jak si mezi sebou šeptají.

První svíčka vzdychla a řekla:
„Jmenuji se POKOJ. Ráda bych přebývala
mezi lidmi, ale jim na mě nezáleží.
Moje světlo sice svítí,
ale lidé žádný mír neudržují!“ její
světélko bylo čím dál menší, až docela zhaslo...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla:
„Jmenuji se VÍRA, toužím svítit lidem
na cestu životem, ale oni mnou pohrdají, jsem prý
nemoderní a zbytečná.
Lidstvo nechce o Bohu nic vědět, nemá tedy cenu, abych
svítila!“
Průvan zavál místností druhá svíčka zhasla.

Smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka:
„Jmenuji se LÁSKA. Toužím být v lidském srdci,
ale lidé si mě nevšímají, nechtějí mě.
Vidí jenom sami sebe. Říkají, že volné vztahy
jsou lepší, že je třeba si užívat. Už nemám sílu,
abych dál hořela.“ Plamen svíčky se zachvěl a zhasl...

Vtom vešlo do místnosti dítě. Uvidělo svíčky a řeklo:
„Proč nesvítíte, kdo vás zhasl?“ A rozplakalo se...

V té chvíli zašeptla čtvrtá svíčka:
„Neboj se! Mé jméno je NADĚJE! Dokud
já svítím, není nic ztraceno! S mojí pomocí
se dají i ostatní svíčky znovu zapálit.“

od čtvrté svíčky pak zapálilo všechny ostatní.
Plamen NADĚJE by v našem životě neměl
nikdy zhasnout. Každý z nás by měl plameny
POKOJE, VÍRY, LÁSKY a NADĚJE
stále udržovat.

Zdroj: Brněnská tisková misie, o.s.

Pokoj a mír v srdci nejen ve svátky vánoční, ale i do dalších dnů příštího roku vám za místní organizaci KDU-ČSL Sazovice přeje Marie Rapantová

Modlitba za vlast

/Jindřich Šimon Baar/

Můj Ježíšku, je z Písmem svatým jisto,
žeš lásky k vlasti obrazem.
Tys Betlém miloval, své rodné místo,
Tys miloval svou rodnou zem.

Já jenom malé, prostičké jsem děcko,
mým domovem zem česká jest,
tu zemi miluji však nade všecko,
nade všecko mi její čest.

Tou moji zemi proudné řeky běží,
přes pruhy polí, luk a cest,
tam k nebi pne se tisíc štíhlých věží
nad střechy vesnic, štítů měst.

Můj Ježíšku, k té zemi ať se sklání
Tvá dobrotivá, štědrá dlaň,
ji věrně opatruj a bez ustání
ty před neštěstím nám ji chraň.

Od české země v nehostinné dálky
pryč zažen všecek bol a stesk,
pryč zaplaš od ní mor a hlad a války
i krupobití, hromů třesk.

K mé vlasti rodné obrať svoje lice
a požehnání své ji dej.
Ó žehnej, žehnej naší republice
a svatý mír nám zachovej.

